DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Prop. 11 L

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i folketrygdloven (refusjon av forskutterte sykepenger mv.)

Innhold

1 Hovedinnholdet i proposisjonen 5

2 Bakgrunnen for lovforslaget 5
2.1 Lønnsoppgjøret 2026 5
2.2 Høringen 6

3 Forslag til endring i folketrygdloven 7
3.1 Gjeldende rett 7
3.1.1 Norsk rett..... 7
3.1.2 Internasjonale forpliktelser 7
3.2 Forslaget i høringsnotatet 8
3.3 Høringsinstansenes syn 9
3.4 Departementets vurdering 9
3.5 Økonomiske og administrative konsekvenser. Ikrafttredelse 11

4 Merknader til bestemmelsen ... 11

Forslag til lov om endringer i folketrygdloven (refusjon av forskutterte sykepenger mv.) 13

DET KONGELIGE
ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENT

Prop. 11 L

(2026–2027)

Proposisjon til Stortinget (forslag til lovvedtak)

Endringer i folketrygdloven (refusjon av forskutterte sykepenger mv.)

Tilråding fra Arbeids- og inkluderingsdepartementet 13. november 2026, godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Støre)

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

Arbeids- og inkluderingsdepartementet legger i denne proposisjonen fram forslag om en endring i lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) § 22-13 sjette ledd. Endringen innebærer at fristen arbeidsgivere har for å kreve refusjon av forskutterte sykepenger fra Arbeids- og velferdsetaten, utvides fra tre til seks måneder. Forslaget følger opp arbeids- og inkluderingsministerens brev til Riksmekleren i forbindelse med lønnsoppgjøret 2026.

2 Bakgrunnen for lovforslaget

2.1 Lønnsoppgjøret 2026

I forbindelse med meklingen i Industrioverenskomsten (Frontfaget) mellom Fellesforbundet og Norsk Industri, sendte Riksmekleren 12. april 2026 et brev til regjeringen, ved arbeids- og inkluderingsministeren.

I brevet informerte riksmekleren om at Fellesforbundet og Norsk Industri i lønnsoppgjøret vurderte å tariffeste forskuttering av sykepenger mv. på nærmere vilkår i Industrioverenskomsten.

Fra brevet gjengis følgende:

«Partene har en felles bekymring knyttet til Navs saksbehandlingstid for refusjon av sykepenger. Saksbehandlingstiden for utbetaling til bedrifter som forskutterer er vesentlig lenger enn for refusjon til personer. Partene mener derfor at utfordringene med den lange saksbehandlingstiden må løses i trepartssamarbeidet, og ber regjeringen ta initiativ til tiltak som kan sikre vesentlig kortere ventetid for bedrifter som forskutterer sykepenger til ansatte.

Fristen for å kreve refusjon av sykepenger fra Nav er tre måneder før den kalendermåneden man søker refusjon for. Det innebærer at bedrifter som forskutterer vil miste retten på refusjon fra Nav dersom kravet er eldre enn dette. Norsk Industri og Fellesforbundet ber regjeringen avklare at Nav vil utvide fristen til seks måneder.

Rettighetene til sykepenger er knyttet til den enkelte arbeidstaker, og bedriften har begrenset innsyn i vedtak knyttet til innvilgelse eller avslag på sykepenger. Dersom bedriftene forskutterer sykepenger, er det avgjørende at bedriften informeres på selvstendig grunnlag om innvilgelse og avslag på søknader om sykepenger. Norsk Industri og Fellesforbundet ber om en bekreftelse på at regjeringen vil iverksette tiltak som sikrer slik informasjon til

arbeidsgiver, og at arbeidsgiver mottar denne informasjonen samtidig med arbeidstaker.»

I arbeids- og inkluderingsministerens svar samme dag ble det understreket at det for regjeringen er viktig med rask og trygg behandling av sykepengesaker. Det ble vist til at Nav over tid har iverksatt tiltak for å redusere saksbehandlingstiden, blant annet med styrking av bemanningen på sykepengeområdet og organisatoriske justeringer. Videre svarte Arbeids- og inkluderingsministeren at regjeringen er innstilt på å iverksette nødvendige tiltak for å sikre at saksbehandlingstiden for refusjonskrav til arbeidsgivere på sykepengeutbetalinger reduseres.

Av brevet fremgikk det også at det for regjeringen er viktig med rask og trygg behandling av sykepengesaker. Det fremgikk også at Nav over tid har iverksatt tiltak for å redusere saksbehandlingstiden, både ved styrket bemanning og organisatoriske justeringer. Det ble understreket at regjeringen er innstilt på å iverksette nødvendige tiltak for å sikre at saksbehandlingstiden for refusjonskrav til arbeidsgiver på sykepengeutbetalinger reduseres.

I brevet ble det også varslet at regjeringen vil utrede nødvendige tiltak som tar sikte på å sikre samtidighet i informasjon til arbeidsgivere og arbeidstakere om vedtak. Samtidig varsling til arbeidsgiver og arbeidstaker om vedtak om sykepenger kan gjøres innenfor gjeldende lovverk, men Nav har ikke systemstøtte for å sende vedtaket samtidig til arbeidsgiver og arbeidstaker. Arbeids- og velferdsdirektoratet har startet arbeidet med å vurdere hvordan dette eventuelt kan etableres.

Videre ble det varslet at regjeringen ville legge fram for Stortinget et forslag om å utvide den fristen arbeidsgivere har for å kreve refusjon av forskutterte sykepenger fra Arbeids- og velferdsetaten fra tre til seks måneder.

2.2 Høringen

Forslag til endring i folketrygdloven § 22-13 ble sendt på høring 28. mai 2026. Høringsnotatet ble publisert på regjeringen.no. Høringsfristen var 30. august 2026.

Høringsnotatet ble sendt til følgende instanser:

Departementene

Arbeids- og velferdsdirektoratet
Likestillings- og diskrimineringsombudet (LDO)
Norsk Utenrikspolitisk Institutt (NUPI)
Regjeringsadvokaten
Riksmekleren
Skattedirektoratet
Statens pensjonskasse
Statistisk sentralbyrå (SSB)
Statsforvalterne
Trygderetten

Institutt for offentlig rett (UIO)
Likestillingssenteret KUN
Universitetet i Bergen
Universitetet i Oslo
Universitetet i Tromsø

Sivilombudet

Advokatforeningen
Akademikerne
Arbeidsgiverforeningen Spekter
Fellesforbundet
Finans Norge
Hovedorganisasjonen Virke
KS – Kommunesektorens organisasjon
Landsorganisasjonen i Norge (LO)
Norsk Industri
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Samfunnsbedriftene
Unio
Yrkesorganisasjonens Sentralforbund (YS)

Juridisk Rådgivning for Kvinner (JURK)
Juristforbundet
Juss-Buss
Jussformidlingen
Jusshjelpa Nord-Norge

Følgende instanser hadde realitetsmerknader til forslaget:

Arbeids- og velferdsdirektoratet

Arbeidsgiverforeningen Spekter
Hovedorganisasjonen Virke
Landsorganisasjonen i Norge (LO)
Norsk Industri
Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO)
Unio
Yrkesorganisasjonenes sentralforbund (YS)

Ventor Energi Norge AS

Følgende instanser svarte at de ikke hadde merknader til forslaget:

Justis- og beredskapsdepartementet
Statistisk sentralbyrå (SSB)

Departementet redegjør nærmere for høringsinstansenes syn under punkt 3.3.

3 Forslag til endring i folketrygdloven

3.1 Gjeldende rett

3.1.1 Norsk rett

Hovedregelen om hvem folketrygdens ytelser skal utbetales til, framgår av folketrygdloven § 22-1, som lyder:

> «Ytelser etter denne loven utbetales til den som har rett til ytelsen.»

Dette innebærer for eksempel at sykepenger utbetales til den sykmeldte.

I mange tilfeller er det avtalt at arbeidsgiveren forskutterer visse trygdeytelser. Det er i disse tilfellene naturlig at det gjøres unntak fra hovedregelen i folketrygdloven § 22-1. Følgende framgår derfor av folketrygdloven § 22-3 første ledd første punktum:

> «En arbeidsgiver som betaler full lønn for et tidsrom da medlemmet har rett til en ytelse som skal sikre inntekt etter kapittel 8, 9 eller 14, kan kreve å få ytelsen utbetalt til seg.»

Kapitlene 8, 9 og 14 i folketrygdloven regulerer henholdsvis sykepenger, stønad ved barns og andre nærståendes sykdom (omsorgspenger, pleiepenger og opplæringspenger) og ytelser ved svangerskap, fødsel og adopsjon (svangerskapspenger, foreldrepenger og engangsstønad ved fødsel og adopsjon).

Arbeidsgiveren har etter folketrygdloven § 22-3 kun en avledet rett til de aktuelle ytelsene. Det vil si at arbeidsgiveren ikke kan få refundert mer enn det arbeidstakeren til enhver tid har krav på.

Folketrygdloven § 22-13 inneholder blant annet frister for framsetting av diverse krav. Paragrafens sjette ledd, som regulerer fristen for framsettelse av refusjonskrav fra en arbeidsgiver som forskutterer trygdeytelser, lyder:

> «En arbeidsgivers refusjonskrav etter §§ 8-20, 8-21, 9-8, og 22-3 innfris for opptil tre måneder før den måneden da kravet ble satt fram.»

Henvisningen til folketrygdloven § 22-3, som er omtalt ovenfor, innebærer at en arbeidsgiver som har utbetalt lønn for et tidsrom da arbeidstakeren har rett til en ytelse etter kapitlene 8, 9 eller 14, kan kreve å få ytelsen utbetalt til seg.

Henvisningen til folketrygdloven § 8-20 gjelder ordningen med at arbeidsgivere kan søke om å få dekket utgiftene til sykepenger i arbeidsgiverperioden, dersom de har en arbeidstaker med langvarig eller kronisk sykdom som medfører risiko for særlig stort sykefravær.

Henvisningen til folketrygdloven § 8-21 gjelder ordningen med at arbeidsgivere kan forsikre seg mot ansvaret for sykepenger i arbeidsgiverperioden i enkelte tilfeller, slik at de kan kreve utbetalte sykepenger i arbeidsgiverperioden refundert.

Henvisningen til folketrygdloven § 9-8 gjelder ordningen med at arbeidsgivere som har betalt omsorgspenger til en arbeidstaker i mer enn ti stønadsdager i et kalenderår, kan kreve å få refusjon fra folketrygden for det antallet stønadsdager som overstiger ti.

Fristen for å framsette slike krav om refusjon er altså tre måneder, men slik at den måneden da kravet ble satt fram ikke medregnes. Dette innebærer at krav om refusjon for forskuttering som er gjort for mer enn tre måneder siden, foreldes, men det kan fremdeles refunderes forskutterte beløp for perioder inntil tre måneder tilbake i tid. Fristen er absolutt, se § 22-13 syvende ledd siste punktum.

Dette innebærer at dersom arbeidstakeren for eksempel ble syk 1. januar og arbeidsgiveren, som har forskuttert sykepengene, først framsetter krav om refusjon overfor Arbeids- og velferdsetaten 15. juni samme år, vil arbeidsgiveren kun få refundert forskutterte sykepenger for tre måneder før den måneden da kravet ble satt fram, det vil si fra og med mars. Det vil altså ikke bli utbetalt refusjon for de sykepengene som arbeidsgiver har forskuttert for januar og februar.

I praksis framsettes krav om refusjon samtidig med at arbeidsgiveren sender såkalt inntektsmelding til Arbeids- og velferdsetaten om den sykmeldte. Etaten ber arbeidsgiveren sende inntektsmelding når den første søknaden utover 16 dager (arbeidsgiverperioden) i et sammenhengende sykefravær mottas.

3.1.2 Internasjonale forpliktelser

Norge har inngått eller tiltrådt en rekke internasjonale avtaler som får betydning på trygdens område. De viktigste forpliktelsene følger av EØS-

avtalen, med tilhørende sekundærlovgivning, se særlig europaparlaments- og rådsforordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering av trygdeordninger. Av andre forpliktelser kan nevnes nordisk konvensjon om trygd, bilaterale trygdeavtaler og en rekke multilaterale konvensjoner innenfor rammene av ILO, Europarådet og FN, som fastsetter generelle eller spesielle minstestandarder for nasjonale trygdeordninger.

Ingen av de ovennevnte internasjonale avtalene har bestemmelser som får betydning for lengden på den nasjonale fristen for framsettelse av refusjonskrav for forskutterte sykepenger.

3.2 Forslaget i høringsnotatet

Departementet foreslo i høringsnotatet å utvide fristen i § 22-13 sjette ledd, fra tre til seks måneder. Som det framgår av punkt 2, vil dette, som følge av henvisningen til folketrygdloven § 22-3, og den videre henvisningen til folketrygdloven kapitlene 8, 9 og 14, også omfatte refusjon for forskuttering av andre ytelser enn sykepenger, nemlig stønad ved barns og andre nærståendes sykdom og foreldrepenger. Dette er en naturlig konsekvens av at uttrykket «sykepenger mv.» benyttes i Riksmeklerens brev. Samtlige av disse ytelsene omtales i folketrygdloven § 22-13 sjette ledd, og i dag gjelder samme frist for framsettelse av krav om refusjon ved forskuttering av disse ytelsene. Arbeids- og velferdsdirektoratet har opplyst at det ikke vil være knyttet nevneverdige økonomiske eller administrative konsekvenser til om en endret frist for framsettelse av krav om refusjon kun skal gjelde for sykepenger eller om den også skal gjelde for de øvrige ytelsene som det refereres til i folketrygdloven § 22-13 sjette ledd. Departementet la til grunn at det vil være praktisk at fristen for å framsette refusjonskrav er den samme for alle de nevnte ytelsene. Det vil være forenklende både for etaten og arbeidsgiverne å slippe å forholde seg til forskjellig frister for forskjellige ytelser.

Arbeids- og velferdsdirektoratet hadde opplyst at en fristutvidelse, det vil si en lengre etterbetalingsperiode, vil kunne medføre at også krav om sykepenger fra det enkelte medlemmet vil kunne få lengre saksbehandlingstid. Bakgrunnen er at søknaden om sykepenger fra den sykmeldte som hovedregel ikke kan behandles før Arbeids- og velferdsetaten har mottatt inntektsmeldingen. Inntektsmeldingen inneholder opplysninger om arbeids- og inntektsforhold, og arbeidsgiver framsetter et eventuelt krav om refusjon i den samme meldingen. Dersom arbeidsgiver forskutterer sykepenger i fire måneder i henhold til en tariffavtale, men kan vente til det har gått seks måneder med å sende inn denne meldingen, vil det kunne medføre forsinkelser i utbetalingene av sykepenger til den enkelte for den femte og sjette måneden.

Departementet framhevet at det er usikkerhet knyttet til hvordan fristendringen vil slå ut. Selv om innsendingstiden i stort kan antas å bli om lag som i dag eller lavere, vil endringen i enkelte saker kunne bidra til økt innsendingstid og dermed lengre saksbehandlingstid. Departementet antok likevel at slike forsinkelser ikke vil utgjøre et omfattende problem. Arbeidsgiverne som forskutterer sykepenger, vil ha en egeninteresse av å sende inn inntektsmelding med refusjonskrav så raskt som mulig. Departementet la derfor til grunn at i det store flertallet av sakene vil refusjonskrav – på samme måte som i dag – bli framsatt uten ugrunnet opphold. Arbeids- og velferdsdirektoratet opplyste at om lag 97 prosent av inntektsmeldingene fra arbeidsgiverne i sykepengesaker mottas i løpet av den første måneden etter sykmeldingen, og i underkant av 70 prosent allerede i løpet av den første uken.

Samtidig må det forventes at antallet som sender inn krav om refusjon øker, som følge av at det er avtalt et større omfang av forskuttering enn tidligere og at sammensetningen endrer seg. Mer forskuttering og lengre tilbakebetalingsperiode vil også kunne gi høyere refusjonsbeløp og flere tvister der det kun innvilges delvis refusjon. Departementet mente at det er vanskelig å vurdere hvordan dette kan slå ut.

Departementet la etter dette til grunn at lovendringen i de aller fleste saker ikke vil ha negativ betydning, verken for Arbeids- og velferdsetaten, arbeidsgiverne eller arbeidstakerne. Samtidig la departementet til grunn at lovendringen vil være positiv for arbeidsgivere som i dag taper retten til refusjon, som følge av at de sender inn inntektsmeldingen med refusjonskrav mellom tre og seks måneder ut i sykepengeløpet. Departementet framhevet at det likevel er slik at Arbeids- og velferdsetaten ikke får behandlet kravene om sykepenger før arbeidsgiverne sender inn denne meldingen. Jo senere kravet framsettes innenfor rammen av seks måneder, desto større blir det refusjonskravet som avslås, i tilfeller der arbeidstakeren ikke fyller vilkårene for sykepenger.

Arbeids- og velferdsdirektoratet har utviklet et nytt saksbehandlingssystem for sykepenger, og opplyser at per i dag behandles 79 prosent av alle søknadene i den nye IKT-løsningen, mens de resterende sakene behandles i den gamle løsnin-

gen. Direktoratet opplyste videre at behandlingen av kravene fra arbeidsgivere om refusjon for forskutterte sykepenger i den nye IKT-løsningen i gjennomsnitt tok 20 dager i 2025.

3.3 Høringsinstansenes syn

Alle høringsinstansene som hadde realitetsmerknader, er positive til forslaget, bortsett fra *Arbeids- og velferdsdirektoratet* som ikke eksplisitt gir uttrykk for om de støtter forslaget eller ikke.

Arbeidstakerforeningene – *Fellesforbundet, Landsorganisasjonen i Norge (LO), Unio* og *Yrkesorganisasjonens Sentralforbund (YS)* støtter forslaget. *LO* mener imidlertid departementet må foreta en grundigere vurdering av fordelene for arbeidsgiver opp mot arbeidstakers ulemper.

Arbeidsgiverforeningene – *Hovedorganisasjonen Virke, Norsk industri, Næringslivets Hovedorganisasjon (NHO*) og *Spekter* støtter forslaget.

NHO er enig med departementet i at en felles frist vil bidra til et enklere og mer oversiktlig regelverk både for arbeidsgivere og forvaltningen.

Spekter mener at forslaget vil gi arbeidsgiverne større forutsigbarhet og redusere risikoen for tap av refusjon som følge av forsinket innsending av inntektsmeldinger. De er enige i departementets vurdering av at arbeidsgivere fortsatt vil ha en klar egeninteresse i å sende refusjonskravet raskt, og at endringen derfor ikke vil medføre uheldige forsinkelser i praksis. Etter Spekters syn er det positivt at lovendringen gjennomføres på en måte som ikke skaper nye byrder for verken arbeidsgivere eller Nav.

Hovedorganisasjonen Virke savner en mer inngående vurdering av innvendingen om at arbeidsgivere kan vente lengre med å sende inn inntektsmelding og refusjonskrav med en lengre frist.

Arbeids- og velferdsdirektoratet ser at forslaget kan ha positiv effekt for arbeidsgivere som ikke får fremmet refusjonskrav innen dagens frist. Likevel stiller de spørsmålstegn ved om forslaget vil påvirke arbeidsgivernes faktiske innsendingstid. I tillegg peker de på noen utfordringer for arbeidstakerne. De mener at arbeidsgiverne ofte venter med å sende refusjonskrav og inntektsmelding til hele refusjonsperioden er utløpt, og med en lengre frist frykter de at dette vil føre til lengre saksbehandlingstid hos etaten. De ber om en vurdering av de negative konsekvensene for arbeidstakere som får avslag på sykepenger, opp mot fordelen ved at arbeidsgivere får en lengre frist for å fremme refusjonskrav. Direktoratet mener også at § 22-13 tredje og åttende ledd påvirker arbeidsgivernes mulighet for refusjon, og at sammenhengen mellom sjette ledd og henholdsvis tredje og åttende ledd bør vurderes nærmere.

Bemanningsselskapet *Ventor Energi Norge AS* støtter forslaget. De mener departementet må foreta en grundigere vurdering av særegne økonomiske og administrative konsekvenser for bemanningsselskaper.

Utover det lovforslaget høringsnotatet gjelder, er det flere høringsinstanser som har innspill om andre temaer. Eksempelvis er det flere høringsinstanser som etterspør et system for samtidig varsling. *LO* foreslår å innføre en selvstendig plikt til å sende inntektsmelding uten ugrunnet opphold når sykefraværet går utover arbeidsgiverperioden, altså en frist som ikke er knyttet opp mot refusjonskravet. *Hovedorganisasjonen Virke* etterspør blant annet flere tiltak for å redusere saksbehandlingstiden for refusjonssaker og en vurdering av forskutteringsordningens konsekvenser for virksomheter med begrenset likviditet og administrative ressurser. *NHO* har i et oppfølgende brev, som ble varslet i høringsuttalelsen deres, spilt inn et forslag om at startpunktet for beregningen av perioden etter folketrygdloven § 22-13 sjette ledd bør være datoen for Navs vedtak om å innvilge refusjon, og ikke datoen for arbeidsgivers refusjonskrav. *Ventor Energi Norge AS* har ellers en rekke forslag til materielle og administrative endringer for sykepengeregelverket. Disse innspillene, som ligger utenfor rammene for det lovforslaget høringsnotatet gjelder, drøftes ikke nærmere i proposisjonen.

3.4 Departementets vurdering

Departementet opprettholder forslaget i høringsnotatet om å utvide fristen arbeidsgiverne har for å kreve refusjon av forskutterte sykepenger fra Arbeids- og velferdsetaten fra tre til seks måneder.

Noen høringsinstanser er bekymret for at forslaget vil bidra til at arbeidsgiverne sender refusjonskravet i siste liten, slik at saksbehandlingstiden går opp. Departementet tolker høringsinnspillene som at bekymringen er knyttet til saksbehandlingstiden for sykmeldtes krav om sykepenger. Sykmeldtes krav om sykepenger og arbeidsgivers krav om refusjon for forskuttering av sykepenger er i utgangspunktet to selvstendige krav. Arbeidsgivers krav om refusjon for forskuttering av sykepenger er imidlertid avhengig av at kravet om sykepenger er behandlet og innvilget, ettersom arbeidsgivers rett til refusjon er avledet av arbeidstakers rett til sykepenger.

Som hovedregel kan ikke søknad om sykepenger behandles før Arbeids- og velferdsetaten har mottatt inntektsmelding fra arbeidsgiver. Inntektsmeldingen inneholder opplysninger om arbeids- og inntektsforhold, og arbeidsgiveren kan framsette et eventuelt krav om refusjon i den samme meldingen. Dersom arbeidsgiveren som følge av fristutvidelsen velger å utsette innsendingen av inntektsmelding (med refusjonskrav), vil dette føre til at det går lengre tid før Arbeids- og velferdsetaten får behandlet sykepengesaken, enn etter dagens regelverk. For arbeidstakeren vil det ha negative konsekvenser, hvis det går noe tid mellom slutten av den sykepengeperioden som ble forskuttert av arbeidsgiveren og innsendelsen av inntektsmeldingen (med refusjonskrav). Arbeids- og velferdsdirektoratet trekker i sitt høringssvar fram et eksempel om at dersom en arbeidsgiver forskutterer sykepenger i fire måneder (perioden Industrioverenskomsten 2026 forplikter arbeidsgiverne til å forskuttere sykepenger), men ikke sender inn refusjonskrav og inntektsmelding før det har gått seks måneder, kan Arbeids- og velferdsetaten etter dagens regelverk ikke behandle søknaden om, eller utbetale, sykepenger for måned fem og seks før inntektsmelding er mottatt. En konsekvens kan være at arbeidstakeren blir stående uten ytelse til livsopphold i to måneder.

Departementet legger imidlertid til grunn at det trolig vil være få arbeidstakere som vil oppleve et opphold mellom slutten av forskutteringsperioden og innsendingen av inntektsmeldingen. Arbeidsgiveren har adgang til å sende inntektsmeldingen fortløpende, uavhengig av refusjonskravet. Som nevnt i høringsnotatet, vil om lag 97 prosent av inntektsmeldingene fra arbeidsgivere i sykepengesaker mottas i løpet av den første måneden etter sykmeldingen, og i underkant av 70 prosent allerede i løpet av den første uken.

Generelt, men særlig i de tilfellene der man venter til refusjonsperioden er utløpt, vil arbeidsgiveren også ha en egeninteresse av å sende inn inntektsmeldingen (med refusjonskrav) så raskt som mulig. Arbeidsgivere har åpenbart et insentiv til å få dekket utgiftene de har hatt ved forskuttering raskt. Arbeidsgiverens krav om refusjon av forskutterte sykepenger er avhengig av at arbeidstakerens krav om sykepenger er behandlet og innvilget. For raskt å få dekket utgiftene ved forskuttering, er arbeidsgiveren derfor avhengig av å ha sendt inn inntektsmeldingen senest sammen med refusjonskravet, men det er i arbeidsgiverens interesse å sende inn inntektsmeldingen så raskt som mulig. Forsinkes Arbeids- og velferdsetatens avgjørelse om arbeidstakerens rett til sykepenger, vil arbeidsgiveren også øke risikoen for selv å lide økonomiske tap. Har arbeidstakeren ikke rett til sykepenger, får ikke arbeidsgiveren refundert det forskutterte beløpet fra staten. Siden avklaringen av om arbeidstakeren har rett til sykepenger er avhengig av inntektsmeldingen, vil tidlig innsending av inntektsmeldingen sikre rask avklaring av sykepengeretten og redusere risikoen for tap for arbeidsgiveren. Departementet vurderer at disse insentivene vil bidra til at eventuelle opphold mellom slutten av forskutteringsperioden og innsendingen av inntektsmeldingen blir korte.

Sent innsendt inntektsmelding vil kunne forsterke de negative konsekvensene for arbeidstakere som får *avslag* på sykepenger. Som hovedregel kan som nevnt ikke søknad om sykepenger behandles før Arbeids- og velferdsetaten har mottatt inntektsmelding fra arbeidsgiver. Sen innsending av inntektsmelding vil dermed forsinke avklaringen av retten til sykepenger, og det kan føre til lengre perioder hvor en arbeidstaker urettmessig mottar forskuttering fra arbeidsgiveren sin. Arbeidstakeren kan dermed stå overfor situasjoner hvor lønn må tilbakebetales til arbeidsgiveren som har forskuttert sykepenger i den tro at det forelå sykepengerett.

Som for situasjonen med opphold mellom slutten av forskutteringsperioden og innsendingen av inntektsmeldingen, vurderer departementet at disse negative konsekvensene vil begrenses til et fåtall arbeidstakere. De aller fleste inntektsmeldingene sendes som nevnt inn raskt etter sykmelding, slik at store økonomiske konsekvenser av en forsinket inntektsmelding sjelden blir aktuelt. Arbeidsgiverne har som nevnt også insentiv til å sende inn inntektsmelding raskt.

Departementet ser enkelte utfordringer og risikoer ved å utvide fristen for arbeidsgiveres refusjonskrav, men konsekvensene vurderes å treffe et fåtall arbeidstakere. De fleste arbeidsgiverne sender inn inntektsmeldingen uten ugrunnet opphold og alle arbeidsgiverne har et insentiv til å gjøre det. Departementet vil imidlertid følge med på hvordan endringen slår ut og vurdere behovet for eventuelle justeringer. I lys av fordelen arbeidsgiverne får ved å ha bedre tid til å fremme et refusjonskrav og i lys av lønnsoppgjøret i 2026, vurderer departementet at det er nødvendig å foreslå en endring i folketrygdloven § 22-13.

Departementet vurderer fortsatt at fristen skal utvides til seks måneder i sjette ledd, og legger til

grunn at det skal være samme frist for å framsette refusjonskrav fra arbeidsgivere for sykepenger og for de andre ytelsene nevnt i punkt 3.1. Både forslaget om å utvide fristen og forslaget om samme frist for refusjonskrav fikk støtte fra de fleste høringsinstansene.

Slik Arbeids- og velferdsdirektoratet påpeker, vil en endring av fristen i § 22-13 sjette ledd innebære at fristen i dette leddet blir ulik fristene i tredje og åttende ledd. I tredje ledd er det bestemt at blant annet sykepenger kun gis for opptil tre måneder før kravet om sykepenger er fremsatt. Åttende ledd dreier seg om omregning av sykepengegrunnlaget til den sykmeldte etter en tariffendring. Siden arbeidsgiverens krav om refusjon er avledet av arbeidstakerens rett til sykepenger, får begge bestemmelsene betydning for arbeidsgiverens refusjonskrav dersom kravet om sykepenger, omregning og etterbetaling fremmes for sent. Dette endrer ikke departementets vurdering av behovet for endring i § 22-13 sjette ledd.

Departementet viser til lovforslaget.

3.5 Økonomiske og administrative konsekvenser. Ikrafttredelse

Den foreslåtte endringen vil ikke ha nevneverdige konsekvenser for stønadsbudsjettet.

Departementet vurderer at saksbehandlingen i Arbeids- og velferdsetaten vil kunne påvirkes av endringen. Eventuell sen innsending av refusjonskrav kan forsinke etatens saksbehandling. Som følge av at det i lønnsoppgjøret er avtalt at flere arbeidsgivere skal forskuttere sykepenger mv. enn tidligere, vil antakelig antallet som sender inn krav om refusjon øke. Mer forskuttering og lengre tilbakebetalingsperiode vil også kunne gi høyere refusjonsbeløp og flere tvister der det kun innvilges delvis refusjon. De konkrete konsekvensene er det imidlertid vanskelig å anslå.

Selv om konsekvensene kan være flere saker og noe lengre saksbehandlingstid i etaten, antas det at de praktiske konsekvensene ikke behøver å være store. De fleste arbeidsgiverne sender som nevnt inn inntektsmelding raskt etter sykmelding. Arbeidsgivere har også, som nevnt i punkt 3.4, sterke insentiver til å sende inn både inntektsmelding og refusjonskrav så snart som mulig, for raskt å få refusjon fra staten og redusere risikoen ved forskuttering.

Endringen vil medføre behov for systemtilpasninger i Arbeids- og velferdsetatens systemer for saksbehandling av de aktuelle ytelsene, oppdatering av rundskriv, rutiner og retningslinjer, samt implementering av nye brevmaler og informasjonstiltak. Det legges til grunn at dette kan gjennomføres innenfor Arbeids- og velferdsetatens eksisterende budsjettrammer.

Utover en reduksjon av risikoen for å tape refusjonskrav, vil de økonomiske og administrative konsekvensene for arbeidsgiverne være begrenset. De administrative kostnadene ved innsending av inntektsmelding og refusjonskrav til Arbeids- og velferdsetatene vil være de samme.

Hva gjelder Ventor Energi Norge AS' merknader, kan ikke departementet se at det er særegne økonomiske konsekvenser for bemanningsselskaper.

Departementet foreslår at loven skal gjelde fra den tiden Kongen bestemmer.

4 Merknader til bestemmelsen

Til § 22-13

Bestemmelsen gjelder frist for kravsfremsettelse for den som har rett til en ytelse, frist for arbeidsgivers refusjonskrav, virkningstidspunkt og etterbetaling.

I *sjette ledd* utvides fristen for å framsette krav om refusjon av forskutterte sykepenger fra tre til seks måneder, ved at tallordet «tre» erstattes med tallordet «seks» i § 22-13 sjette ledd.

Det vises til de alminnelige merknadene i punkt 3.4.

Arbeids- og inkluderingsdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om endringer i folketrygdloven (refusjon av forskutterte sykepenger mv.).

Vi HAAKON, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i folketrygdloven (refusjon av forskutterte sykepenger mv.) i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag
til lov om endringer i folketrygdloven (refusjon av forskutterte sykepenger mv.)

I

I lov 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd skal § 22-13 sjette ledd lyde:

En arbeidsgivers refusjonskrav etter §§ 8-20, 8-21, 9-8, og 22-3 innfris for opptil *seks* måneder før den måneden da kravet ble satt fram.

II

Loven trer i kraft fra den tiden Kongen bestemmer.

Trykksak
2041 0446

Departementenes sikkerhets- og serviceorganisasjon